

minibus iudicandi licentiam pro virili refrenem. Persuasum habeo admodum paucis aures datas poeticas, emunctiorisque naris esse re metricae virtutes subodorari sagacius, atque adeo cycnos oculis gaudentes eruditissimum ferre Apollinis musarumque splendorem, sicut aquilae Solis radios vnice sustinere possunt. Solos enim poetas & quidem praecellentes cum naeuorum tum virtutum poeticarum veros arbitros esse propugno. Quare primum opinionem scriptoris Parrhasianorum contendit neminem rectius grammatico de poetarum arte iudicare posse; deinde sententiam Vossii patris, & Andr. Dacierii arbitrium de poetica ad philosophos reiciendum, momento suo ponderabo; tum peruersam in diiudicando intemperantiam imperitae multitudinis, cui patrocinium praestant Seneca, Nicolaus Antonius, Balzaci & alii, perdendam, ultimo loco nominatim prolaturus aptissimos poetarum iudices poetas.

Parrhasianorum auctori celeberrimo, grammatici quidem sed poetae excellentissimum nomen nequitquam merenti, procul dubio animus praesagiebat, haud defuturos qui ipsi poetarum coryphaeis superbe insultanti obiciant Diogenis effatum: plures haberi Momi nomine dignos quam Mimi; aut vetus verbum: caecus de colore; aut hoc Martialis:

„Corrumpit sine talione caelebs,
 „Caecus perdere non potest quod aufert;
 aut